



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5797.**

Benyújtás dátuma: **2023-10-28 11:19**

Parlex azonosító: **QZ6LDNE90001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

**Tisztelt Elnök Úr!**

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Gyuricza Csaba, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem rektora végre ki merté mondani az igazságot?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A 24.hu portálon megjelent „Végzetessé válhat, ha nem készülünk fel az aszályokra: egyszerűen nem lesz ennivalónk” című cikkben arról írnak, hogy „Gyuricza Csaba, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem rektora szerint a mezőgazdaság nem siet alkalmazkodni a klímaváltozáshoz, márpedig azonnali és teljes struktúraváltás kell: más növényfajtákat kell termelni, gyökeresen más technológiákat alkalmazni, máskülönben a folyamatok visszafordíthatatlanná válnak, és bekövetkezik az összeomlás. Ami nagyjából azt jelenti, hogy nem lesz mit ennünk.”:

*„És nem tudhatjuk, mikor üt be újra egy ilyen nyár...”*

*Jó eséllyel hamarosan. Ha az elmúlt húsz évet vizsgáljuk, akkor azt lehet látni, hogy ez bármelyik évben előfordulhat: ha csak az idei évet nézzük, a Földközi-tenger soha nem volt olyan meleg, mint amilyen most, 28,5 fokos átlaghőmérséklettel. Sorban dőlnek meg a hőmérsékleti rekordok Európaszerte. És Magyarországon nagyrészt a negatív hatások érvényesülnek, ami nem minden országra igaz.*

*Akkor hamis az az elterjedt nézet, hogy a Kárpát-medence áldott jó hely, amit domborzati viszonyaink és egyéb adottságaink miatt nem fog annyira negatívan érinteni a klímaváltozás?*

*Magyarország épp abban a szerencsétlen zónában fekszik, ami a klímaváltozásnak a hátrányait érzékeli. Vannak területei a világnak, ahol átmenetileg inkább pozitívak a hatások, ilyen Észak-Európa, hiszen a vegetációs időszak kitágul, az alapvető gabonafélék számára kedvezővé válnak a termesztési feltételek. Ez a helyzet Oroszország és Kanada egyes területein is. De ha a globális összhatást nézem, akkor sajnos azt mondhatjuk, hogy nagy bajban vagyunk.*

*Ahogy nő a népesség világszerte, úgy csökken az egy főre eső szántóterület aránya, ez a folyamat aggasztóan gyors. Negyven évvel ezelőtt majdnem fél hektár volt az egy főre eső szántóterület a világban, ma ez csupán 0,16 hektár. Harmadakkora területen kell ma egy főre vetítve megtermelni azt az élelmiszert, amit 30–40 évvel ezelőtt még majdnem fél hektáron termeltünk meg, s mindeközben a klímaváltozás magát a termelést is megnehezíti.*

*Nagyon negatívak a hatások Afrikában is, ami azért különösen rossz hír, mert pont azokon a területeken, ahol leginkább nő a népesség, és egyre több élelmiszerre lenne szükség, ott a legnagyobb a klímaváltozás negatív hatása. Ugyanez vonatkozik a dél-amerikai országokra, pedig Dél-Amerika a szója és a különféle gabonafélék termesztése miatt a világ egyik legnagyobb élelmiszer-ellátó területe.*

*(...)*

*Gondolom, van antropológiai vetülete is a klímaváltozáshoz való alkalmazkodásnak. Elsősorban nem a természetnek, hanem nekünk kell alkalmazkodnunk, és ez a fejünkben kezdődik. Az az alapkérdés, hogy felfogjuk-e, mit művelünk, el tudjuk-e engedni azt, amivel már kár vesződni, bele tudunk-e állni új technológiákba. Nagyszerű dolog, hogy itt az egyetemen van tudás arról, hogy mit kell csinálni. De mi kell ahhoz, hogy ez megjelenjen a mezőgazdasággal foglalkozók hétköznapijaiban is?*

*Az ideális az lenne, ha elolvassa valaki ezt a cikket, a homlokára csapjon, és azt mondja, „innenől az alkalmazkodásra fogok fókuszálni.” De komolyra fordítva: nyilván nagyon fontos a sajtó, a nyilvánosság szerepe. De a legfontosabb a mezőgazdasági szereplők tudásbővítése mellett a szaktanácsadói rendszer, hogy minden egyes gazda szintjére jusson el az információ: van megoldás, de ehhez neked is változnod kell. Nagyon nehéz olyanoknak elfogadni ezt, akik 30–40 éve a régi technológiákban gondolkodnak arra hivatkozva, hogy „a nagyapám is így csinálta.” Eközben csak a magas szintű tudással rendelkezők tudják az új módszereket a gyakorlatban megvalósítani, szóval a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás a csúcstechnológiák ismeretét igényli.*

### **És ezzel most hogyan állunk?**

*Nem túl jól, a mezőgazdasági gazdálkodásban dolgozók mindössze négy százaléka rendelkezik Magyarországon felsőfokú képesítéssel. Viszont azt is látom, és ebben az egyetemnek szerepe nagyon nagy, hogy a munkába álló új agrármérnök-generációk otthonosan mozognak a digitális technológiákban, az informatika világában, ami a megoldáshoz nagyon fontos háttértámogatást ad. A fiatalok sokkal rugalmasabbak, szembemennek azokkal a sztereotípiákkal vagy dogmákkal, amiket a szülők, nagyszülők nem tudnak elengedni. Ez pedig reménykeltő. Nagyon izgalmas, összetett a feladat, a tudománynak, a gazdáknak és a kormánynak is megvan benne a szerepe. Hatékony kooperációra van szükség, hogy a fenntarthatóság ne csak szlogen legyen, hanem konkrétan azt jelentse: biztosítani kell, hogy az ökológiai rendszer néhány éven vagy évtizeden belül ne omoljon össze, hanem működőképes maradjon. Még annak ellenére is, hogy az előzetes előrejelzések szerint 2100-ra akár 11 milliárdra is nőhet a Föld népessége.”*

Kérdezem Önt:

Gyuricza Csaba, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem rektora végre ki merte mondani az igazságot?

Budapest, 2023. október 28.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció